

минута за една обща и неизбежна подплаха която ще е въ сила да раздвиже и расплакне, като море събраното селско съсловие. Нѣщо часът около 8 по турски, когато всяки пѫтъ си идеше желѣзната машина (кола) на врѣмето, тамамъ въ него врѣзъ пепадѣйно се дигнахъ мѫгли и прахове отъ къмъ пѫтъта на село Кършелий за къмъ Карабурунъ, писъци и врѧсъци отъ уплашенитѣ людие достигнахъ и до ушитѣ на събранитѣ тукъ, че Турска войска съ желѣзната кола прѣстигнала до село Ресиманово до самото място; дѣто бѣхъ го разбили вчера русцитѣ съ динамитъ и насиљали отъ желѣзицата, които един съ копачи, други съ мотики и лопати на часътъ захванжли да поправятъ разваленото, пакъ други съ пушки въ ръка слѣзли и се отправили къмъ кѫщитѣ на селото, дѣто зели да ги палятъ и убиватъ, дѣ кого памѣрятъ, така сѫщо и на Бадкалий, дѣто избили на Димитра чорбаджиата жената и дѣцата му, а той едвамъ се спаслъ съ бѣгъ съ черни си добъръ конь. Макаръ по-многото Кършелийци и да бѣхъ тукъ; нѣ останжлитѣ, щото го нагледвахъ съзрѣхъ тuka и уплашени, ударили на бѣгъ къмъ настъ съ всички си добитъкъ и покъщица натоварена на колата имъ. Щомъ се разнесе тая вѣсть по всичките людие и като видѣхъ че зехъ да бѣгатъ, веднага се раздадохъ такива неописуеми викове на мѫжие, жени и дѣца, дѣто перото на единъ слабъ човѣкъ не е въ сила да може да го опише и прѣдстави подробно. Тогава веднага всичките се втурнахъ къмъ воловетъ и колята си, всеки гледаше и искаше часъ по-скоро да вирѣгне колата си и да тегли къмъ Ст.-Загора, единъ викахъ изъ сицоветѣ си, други на жепитѣ и дѣцеритѣ си, колкото може всяки да товари по-скоро, да вирѣга колата и да се бѣга; защото турцитѣ сѫ далечъ нѣщо на югъ отъ настъ $1\frac{1}{4}$ частъ. Вълнението бѣше всеобщо, на часътъ хладнокрѣвнитѣ се обѣриахъ на развѣлпувано бурно море, лицата имъ се променихъ отъ тихи на блѣдно-червени съ пъбрѣчкани чела, нѣкои даже падахъ и до унесвѣсь; зехъ да се мѣркатъ по широкото поле ту съ желти лица приблѣднели людие, ту у съвсѣмъ изумлено